

7 DŮVODŮ PROČ V THAJSKU ZŮSTANETE DÉLE, NEŽ JSTE PLÁNOVALI

Tento článek pochází z webu [Za horami.cz](#), kde najdeš jeho online verzi včetně případné fotogalerie. Až budeš opět ve spojení se světem, můžeš se také podívat na Facebook [@zahoramicz](#), co je nového.

Z Thajska jsem si tropil dost dlouho dost dlouho srandu, ale nyní se mu musím veřejně omluvit. Směšně jednoduchý, relativně levný a pohodlný život plný dobrého jídla, ovocných koktejlů a hudebních seancí na korbě stopnutého pick upu je jako droga. Můžete si střelit přiměřenou dávku a doufat, že se nepromění v závislost, nebo do něj skočit po hlavě a probrat se za několik let jako velmi spokojená troska původního dobrodruha.

Očekával jsem zemi zničenou davy plážichtivých povalečů a nezajímavou sbírku turistických pastí. Namísto toho jsem našel poklidný ráj, kde týdny plynou v mixu sympatického nicnedělání a objevných výprav. Thajsko si z mé [cesty po Asii](#) překvapivě vysloužilo výrazně delší časový úsek, než bylo v plánu, a pohnout se dál mě stálo slušnou dávku nostalgických pocitů. Předkládám krátký, ale výstižný souhrn proč se tak stalo.

1) SNADNÝ ŽIVOT

Hlavní pocit, který se po prvním týdnu v mysli návštěvníka usadí, jak opilý turista do taxíku, je jednoduchost veškerého bytí. Máš hlad, žízeň, dal by sis masáž? Stačí se vyklopit z hamaky a vyjít ven na ulici, která nabízí vysoce kvalitní uspokojení základních životních potřeb takřka instantně.

S velmi decentním množstvím peněz si v Thajsku i poměrně neskromný jedinec může žít jak čuně v žitě. Poznání, jak je tu vše snadné, dostupné a jak odpadá veškerá byt' minimální námaha spojená s běžným živobytím, je královskou pastí, která svírá okovy zatraceně rychle.

Ovšem - pokud jako já patříte k jedincům, kteří rádi [trochu toho útrpného vzrušení](#) - nevydržíte to nesnesitelné poflakování dlouho. Možná měsíc nebo dva...

2) NEJLEPŠÍ JÍDLO NA SVĚTĚ

Odpustím si spekulace, jestli je thajská kuchyně opravdu tou nejbáječnější, a nebo se ctí okupuje teprve druhou příčku. Ze všech představitelných hříchů se zde nejsnadněji propadá právě obžerství. Somtam - bláznivý salát z nezralé papáji s buráky a sušenými krevetkami. Pad Thai - tradiční smažené nudle, podle kterých jsem poměřoval pamětihodnost té či oné provincie. A především nikdy nekončící barbecue party v ulicích. S prvním vepřovým plátkem na špejli, sticky rice a sladkou chilli omáčkou vstupuje do duše cestovatele věčný neklid, který dokáže zmírnit jen další dávka pouličního kulinářského blaha.

Mořské potvory na špejli. Všechno tu mají na špejli...

3) KRÁSOU SE ZDE NEŠETŘÍ

Tím nemám na mysli exotické zlatokopky, jež mívají kolem každého prstu omotané po jednom zahraničním sponzoru. Thajsko je zkrátka krásný kus světa. Pomínu-li obtloustlé Rusy okupující pláže jižních ostrovů, je pořád na co se koukat. Kam jsem se pohnul, tam se rozprostíral přírodní kaleidoskop podivně tvarovaných kopců, políček, palem, jeskyní...

Výčet všeho, co činí thajskou zemi tak přitažlivou pro oko, však nekončí v rámci působnosti matky přírody. Lidé se tu v minulosti také přičinili. Například v UNESCO zařazená oblast Sukhotai patří mezi buddhistické perly jihovýchodní Asie. Ruiny prastarých chrámů a oprýskané sochy Buddhů mají své kouzlo zejména za úsvitu.

Prastarý Buddha v Sukhotai

4) MEKKA MEZINÁRODNÍ SOCIALIZACE

Pokud ke všemu, co zmiňuji v tomto článku, připočtete velmi levné lety, nejspíše vás nepřekvapí, že Thajsko je faktickou bránou a hlavní křižovatkou jihovýchodní Asie. Celý región díky snadné a bezpečné turistice láká enormní množství osamocené cestovatelů, pro které bývá [Bangkok](#) nebo Chiang Mai první zastávkou v oblasti či průběžným rozcestníkem do okolních zemí.

Jen minimální množství těchto individuí nevyhledává společnost dalších příslušníků sólocestovatelské rasy. Na hostelech či rovnou v ulicích to díky tomu bzučí bleskovým networkingem, jak si každý hledá dočasné kamarády podobné krevní skupiny. Najít správně střelené kumpánky, s kterými jsem strávil dalších deset dní, pro mě byla otázka jedné společné večeře nebo nabídnutého banánu.

Při probírání cestovatelských historek jsem svou angličtinu posunul na úroveň, o které jsem netušil, že jí někdy mohu dosáhnout a díky novým internacionálním kontaktům se mé obzory rozšiřovaly rychleji než ozónová díra nad Antarktidou.

Krom toho lze snadno narazit i na usedlejší komunity plné učitelů, digitálních nomádů a dalších podezřelých existencí, které vás snadno na chvíli přijmou mezi sebe. Stačí třeba hledat skupiny praktikující váš oblíbený sport nebo koukat po událostech s pravděpodobnou účastí přistěhovalců.

Spolucestovatelky...

5) ZLATÍ LIDI

Mé předsudky stran [turismem deformované kultury](#) šly stranou po prvním týdnu. Thajci jsou milí a zdvořilí lidé, kteří se v osobní styku chovají starostlivě a v obchodním maximálně profesionálně. Pouliční „restauratéři“ mají s cizinci svatou trpělivost a hosteliéři se na rozdíl od mnoha okolních zemí opravdu snaží, abyste se u nich cítili spokojeně. Ovšem, že nejprofláklejší letoviska nebo ostrovní taxikáři dokáží zvednout mandle, ale vyhnout se turistickým pastem je snadnější, než se z domova zdá. Stačí jen trochu chtít.

Disciplínou, v které pak místní excelují, je autostop. Zemi křižuje velké množství pickupů, jejichž korby rády pojmu spořivého nebo jen odhodlaného dobrodruha. Ledová káva nebo starostlivá otázka, jestli jsem už měl oběd, byly zcela pravidelným bonusem.

Z toulek Bangkockskými uličkami

6) LOKÁLNÍ VÝSPA CIVILIZACE

Do Bangkoku jsem přiletěl z [Indie](#) a deformován měsíčním pobytem v zemi chaosu jsem se nestačil divit. Ve městech je čisto a vše víceméně funguje. Odpadkové koše nejenže existují, ale domorodci dokonce ví, jak je použít. Hygiena sice stále není v rámci paranoidních evropských měřítek, ale u pouličních občerstvení lze pozorovat aspoň jakous takous snahu nepředat vám všechny přítulné bakterie platicích zákazníků před vámi. Lidé stojí v perfektně sešikovaných frontách dávno před příjezdem autobusu, nikdo do vás nestrká, o životní prostor není třeba bojovat. V porovnání s okolím zkrátka spořádaný ráj....

Thajsko disponuje v rámci Asie jednou z nejrozvinutějších dopravních infrastruktur. Budeme-li navíc brát v potaz pouze její jihovýchodní cíp, jsou zdejší cesty i síť dálkových autobusů

jednoznačným vítězem.

Noční Bangkok s nahladem má své kouzlo

7) LEVNÝ KRAJ, I KDYŽ...

Jak jsem již zmínil, Thajsko je stále velmi levnou zemí. Mimo turistická letoviska jsem platil 20-30 korun za fajnový oběd, ubytování v hostelech mě stálo skoro méně než pronájem v ČR, ceny nízkonákladových letenek se vysmívají autobusovým jízdenkám a vůbec všechno je nebezpečně dostupné.

Taková láce je však zároveň obrovskou pastí na peněženku. Nejsnadnějším příkladem je jídlo, které se jinde než na ulici nevyplatí kupovat, protože i ten ohřátý párek z normálního obchodu je dražší než grilovaná pochoutka z vedlejšího chodníku. Krom toho spoustu věcí, na které jsme zvyklí, vůbec nelze sehnat.

Pokud místo nakoupení zásob a běžných snídaní či **vlastnoručně uvařených obědů** musíte veškeré stravování řešit venku, ve výsledku to samozřejmě stojí více peněz, než se na první pohled zdá. K tomu je nutno připočítat nadstandardní dávky tropického ovoce, pravidelné smoothies nebo ledové čaje a drobné svačinky, které si každý dopřeje, protože přece skoro nic nestojí....

Typická krajina severního Thajska

ZÁVĚR: STAČÍ CHTÍT

Abyste si z Thajska odvezli podobné dojmy jako já, nemusíte být buh ví jak otrkaný cestovatel. Dostatečnou kvalifikací je, pokud se nenecháte napálit, umíte se vyhnout turistickým lapačům a libujete si v méně profláklých zákoutích. Věřím, že pro vznik tohoto článku byly důležité destinace, kde jsem se pohyboval. V Bangkoku jsem bydlel dva týdny v obchodní čtvrti Silom a do

turisticky nejexponovanějších ulic a čtvrtí jsem zavítal jen na krátkou exkurzi. Kromě “drobné” ostrovní zájízdky jsem se pak pohyboval v severní části země, včetně nejzazších zákoutí u hranic [Laosu](#) a [Myanmaru](#).

Zkrátka stačí chtít a nebát se improvizovat. Pak vás v Thajsku čeká stejně jako mně dočasný zhýralý ráj. Proč jen „dočasný“? Všechna ta jednoduchost musí přece jednou omrzet. Aspoň tomu věřím, protože za šest týdnů se jí to nepovedlo. Ještě, že už jsem měl víza do [Číny](#)...

Na druhou stranu. Lidí, kteří sem kdysi přijeli na pár týdnů a nakonec zůstali celá léta, je jako máku. Tu programátor, tam překladatelka tuhle zase majitel hostelu. Stačí zůstat pár dní na jednom místě, seznámit se s několika dalšími nadšenci a jste jedním krokem na imigračním pro prodloužení vašich víz.

Občas si člověk barvu skútru holt nevybere...

Tento článek pochází z webu [Za horami.cz](https://zahorami.cz), kde najdeš jeho online verzi včetně případné fotogalerie. Až budeš opět ve spojení se světem, můžeš se také podívat na Facebook [@zahoramicz](https://www.facebook.com/zahoramicz), co je nového.